

OPONENTNÍ POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE KRISTÝNY VAŇKOVÉ

Kristýna v rámci bakalářské práce navrhovala novou budovu studentského ubytování v Kutné Hoře.

Pro bakalářskou práci je to vhodně zvolené zadání, jak provozně, tak v kontextu umístění v historickém městě.

Půdorysná stopa stavby poměrně dobře zapadá do schwarzplanu. Z jižní i východní strany dotváří ulice a ponechává za sebou volný pobytový prostor. Jestliže první podmínkou kvalitního návrhu je usazení v urbanistickém kontextu, pak je potřeba říci, že byla splněna velice dobře.

Výškově je návrh adekvátní k svému okolí. Čtyři nadzemní podlaží jsou výškově srovnatelné se sousední sokolovnou a domy, které stojí naproti ní. Hmota navržené stavby klesá do parkové části, která tak působí komorněji a rovněž vztah k nízkým domům za Slavíkovou ulicí je přiměřenější.

Půdorysná L forma je ve dvou místech v parteru prostupná, stavba umožňuje variabilnější propojení s parkovou částí. Přitom stavba vytváří bariéru pro rušnou hlavní Sokolskou ulicí. Využití parteru pro občanskou vybavenost je v pořádku. Trochu překvapuje umístění přednáškového sálu. Při Sokolské ulici bych očekával spíše obchod a sál v samostatně stojící části směrem do Uhelné ulice.

Provoz na vyšších podlažích je přehledný, pavlačové uspořádání s ohledem na účel stavby postačující. Překvapivý je rozsah venkovních prostorů, jako by byla budova navrhována do Barcelony.

Fasády jsou z lícového zdiva oranžové barvy, matného povrchu. Otázkou je proč. Pro celé město je typická štuková výzdoba fasád a tak volba byla patrně učiněna proto, aby došlo k určitému kontrastu s okolím. Je potřeba říci, že cena za jinakost bude vysoká. Zvolený stavební systém je velmi nákladný s ohledem na účel stavby. Je to přeci jen kolej.

Při hodnocení architektonického výrazu ve mně stavba vyvolává pocit určitého vnitřního boje autorky.

V dvorní části má pravidelný velkorysý rastr otvorů. Působí klidně a samozřejmě.

Člověk by řekl: Šrámková.

Do uličních pohledů je tato estetika přenesena již jen v parteru, opatrně a jakoby s obavou, jestli to není příliš. Ve vyšších patrech pak vidíme rozběhlou morseovku okenních otvorů, občas přerušenu průhlednými děrovanými cihelnými stěnami. Tedy několik motivů, které jsou dohromady složeny tak, že nevzniká úplně ideální kompozice.

Přinejmenším není moc sdělná – nedá se přesně poznat účel stavby. Zrovna tak by to mohla být stavba plná kanceláří.

V části interiéru je zpracována cihelná lavice, umístěná na pavlačích. Myslím, že to není úplně interiérový detail. Je to spíš konstrukční detail zdi, podobně jako zakládací práh lícového zdiva. Skryté kovové podpěry, které se esteticky neuplatňují, a je prakticky jedno, jak vypadají. Technicky je ale vše funkční a vnější obalové vrstvy jsou sjednoceny, estetický záměr je splněn.

V souvislosti s tímto detailem ale vyšlo najevo, že zábradlí, které lavice lemuje s horní hranou 1000mm nad lavicí, poměrně omezuje vizuální kontakt se zahradou při průchodu pavlačí. Nebo má na svědomí přinejmenším divný pocit, který se dostaví, když jdeme podél zábradlí o výšce 1450mm.

Profesní části nechci podrobněji hodnotit, předpokládám jejich správnost po konzultacích s profesními specialisty.

Snad až na zmínku o tepelné technice, kde není úplně zvládnutá koncepce obálky budovy. Jednak jsou zde tepelné mosty, dále dvorní fasáda za izonosníky nemusí být izolovaná vůbec a na střeše je jako izolant použité pěnové sklo v tloušťce 320mm, což je naprostý cenový úlet.

Co se týká grafického pojednání výkresů, jsou přehledné a srozumitelné. Vizualizace nejsou ani abstraktní ani popisné. Postrádají náladu a výtvarný rozměr, což je dáno použitou technikou.

Na závěr bych rád Kristýnu pochválil, přes negativní momenty v hodnocení je dům navržen pěkně.

Navrhuji práci k obhajobě s hodnocením A.

V Praze 3.3.2019

Ing. arch. Mgr. Martin Řežábek

